
Rusocin, st. (Aut. 113), gm. Pruszcz Gdański, woj. pomorskie

Informator Archeologiczny : badania 34, 119-120

2000

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

2 drapacze, 30 krzemieni ze śladami obróbki), fragmenty dwóch siekierok kamiennych, 14 kamieni ze śladami obróbki, fragment żarna, fragment metalowego przedmiotu, muszle, kamień do łupania muszli (?), bursztyn. Pobrano 262 próbki, w tym 233 glebowe, 28 węglowych i organiczną.

Według wstępnych ustaleń w trakcie badań wykopaliskowych wyróżniono następujące fazy zasiedlenia stanowiska (odcinek A):

- kultura pucharów lejkowatych (śląd osadnictwa; 3 fragmenty ceramiki),
- kultura amfor kulistych (śląd osadnictwa; fragment ceramiki),
- okres schyłkowego neolitu (osada; 14 fragmentów ceramiki),
- wczesny brąz (śląd osadnictwa; 1 obiekt, 11 fragmentów ceramiki),
- okres halsztacko-lateński (osada; 365 obiektów kultury łużyckiej, w tym 3 domniemane groby; obiekt kultury pomorskiej, 12 343 fragmenty ceramiki, w tym 57 fragmentów talerzy, 11 fragmentów naczyń sitowatych, 2 przęśliki oraz zabytki wydzielone),
- okres wpływów rzymskich (śląd osadnictwa; 1 obiekt, 4 fragmenty ceramiki),
- późne średniowiecze (śląd osadnictwa; 8 fragmentów ceramiki),
- okres nowożytny (śląd osadnictwa; 3 fragmenty ceramiki).

Należy zwrócić szczególną uwagę na planografię odcinka A. Wstępne obserwacje układu obiektów pozwalają przypuszczać o istnieniu dwóch osad pradziejowych, umiejscowionych w północnej i południowo-wschodniej części odcinka A, rozdzielone pasem piaszczystego calca. W obu osadach wystąpiły obiekty, w większości datowane na okres halsztacko-lateński (kultura łużycka). Zaobserwowano i wyodrębniono układy negatywów posłupowych, powiązanych ze sobą i obiektami jamowymi funkcjonalnie i czasowo, np.

- wokół i pod obiektem nr 280 (mieszkalny?) wyróżniono negatywy posłupowe, które mogą być z nim powiązane; są to obiekty: 189, 648, 655, 276, 479, 456, 460, 217, 277, 455, 475, 476, 278, 459, 477, 453, 452, 451, 449, 218, 447, 680, 438, 439, 443, 444, 442, 287, 270, 656, 657, 440, 435, 434, 433, 432, 436, 429, 427, 426, 425, 428, 430, 272, 275,

- z obiektem 700 (mieszkalny?) wiążą się negatywy posłupowe nr: 265, 622-630, 632, 634, 637, 638,

- obiekt 1000 (mieszkalny?) sąsiaduje z dużą ilością negatywów posłupowych, z których część ze względu na regularny układ rzędowy uznano za powiązane funkcjonalnie z ob. 1000 (nr: 992, 1016, 984, 993-996, 975, 974, 947, 1077, 1078, 1005),

- na uwagę zasługuje także zespół negatywów posłupowych, układających się w rzędzie: 556-569, 571-585.

Generalnie na odcinku A stanowiska 3-6 zaobserwowano niewielki stopień zniszczenia powierzchni, spowodowany prawdopodobnie mało intensywnymi pracami agrotechnicznymi. Wystąpiły liczne i dobrze zachowane pozostałości kulturowe. Badania prowadzono tylko na odcinku niezalesionym. Prawdopodobnie część stanowiska znajduje się w partii zadrzewionej i obecnie określenie stopnia zniszczenia pozostałej substancji kulturowej przez korzenie drzew jest niemożliwe.

RUSKA WIEŚ, st. XVI,
gm. Mrągowo,
woj. warmińsko-mazurskie

- osada kultury kurhanów zachodniobałtyjskich
- Sondażowe badania archeologiczne, przeprowadzone w sierpniu pod kierunkiem mgr. Andrzeja Szeli (Instytut Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego).

RUSOCIN, st. (Aut. 113),
gm. Pruszcz Gdański,
woj. pomorskie

- osada kultury pomorskiej
 - osada z okresu wpływów rzymskich
 - osada z okresu średniowiecza
- Ratownicze badania archeologiczne, na trasie autostrady A1 przeprowadzone od 1 września do 27 października pod kierownictwem początkowo

	<p>M. Stęporka, później A. Gołębiewskiego (Muzeum Archeologiczne w Gdańsku). Przebadano powierzchnię 103,40 ara. Wyniki badań zostały opublikowane w „Raporcie 2000”, s. 9-10. Badania będą kontynuowane.</p>
<p>Ruszków I, st. 19, gm. Kościelec, woj. wielkopolskie, AZP 58-44/35</p>	<p>patrz: neolit</p>
<p>Ruszków I, st. 38, gm. Kościelec, woj. wielkopolskie, AZP 58-44/87</p>	<p>patrz: środkowa, młodsza i późna epoka brązu</p>
<p>SARNOWO, st. 12, woj. kujawsko-pomorskie, AZP 32-44/91</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ślady osadnictwa neolitycznego • ślady osadnictwa kultury pomorskiej ze starszego okresu przedrzymskiego • ślady osadnictwa późnośredniowiecznego i nowożytnego <p>Instytut Archeologii i Etnologii Uniwersytetu im. Mikołaja Kopernika w Toruniu przeprowadził od 1 do 3 października 2000 r. szerokopłaszczyznowe badania ratownicze w strefie narażonej na zniszczenie w trakcie budowy autostrady Al. Badaniami bezpośrednio w terenie kierował Jacek Bojarski (autor sprawozdania), nadzór naukowy nad pracami sprawował prof. dr hab. W. Chudziak.</p> <p>Stanowisko zajmuje szczyt wyniesienia i przyległe do niego wschodnie i południowo-wschodnie partie terenu, łagodnie opadające w kierunku dwóch oczek wodnych, w dużej części zarośniętych i wypełnionych osadami biogenicznymi. W świetle badań powierzchniowych i sondażowych powierzchnia stanowiska wynosiła około 0,50 ha, z czego do badań wykopaliskowych przeznaczono 10 arów znajdujących się w pasie autostrady.</p> <p>Eksplorację poprzedziło odhumusowanie wstępnie wybranej części stanowiska, w miejscu występowania na powierzchni ułamków naczyń pradziejowych (5,50 ara; pas o szerokości 10 i długości 55 m – wzdłuż osi zachód-wschód). Uchwycono zalegającą na stoku warstwę kulturową zawierającą materiał zabytkowy datowany na starszy okres przedrzymski. W celu określenia jej zasięgu i miąższości wykonano sondáže o szerokości 5 m w kierunku południowym i północnym oraz 2,50 m poprzecznie do tych ostatnich. W sumie odhumusowano 12,25 ara. W zasadniczej części stanowiska, znaczonego na etapie badań powierzchniowych, nie odsłonięto żadnych pozostałości kulturowych. Bezpośrednio pod warstwą gleby ornej występował tam calec w postaci ciężkiej gliny zwałowej lub ilastego piasku z soczewkami gliny. Uchwyconą w południowo-wschodniej partii stanowiska warstwę kulturową dokumentowano na kilku poziomach eksploracji. W jej trakcie pozyskano kilkadziesiąt fragmentów naczyń ze starszego okresu przedrzymskiego (kultura pomorska) oraz kilka znajdujących się na złożu wtórnym fragmentów naczyń neolitycznych. Z warstwy ornej zebrano kilka ułamków naczyń późnośredniowiecznych i nowożytnych. W tej samej partii stanowiska odkryto także dwie jamy kulturowe, niestety, bez materiału zabytkowego, o trudnej do ustalenia funkcji i chronologii.</p> <p>Z powodu przekroczenia preliminowanej w umowie powierzchni przeznaczonej do badań, wynoszącej 10 arów, i ubogich pozostałości kulturowych badania zakończono. Występującą poza strefą rozpoznania warstwę kulturową powinno poddać się badaniom w ramach nadzorów archeologicznych.</p>
<p>Sarnowo, st. 15, woj. kujawsko-pomorskie, AZP 32-44/94</p>	<p>patrz: neolit</p>